

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 118: Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (International sambeskatning m.v.). Af skatteministeren (Carsten Koch). (Fremsat 6/12 95).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling**Jacob Buksti (S):**

Det er under behandlingen af nogle af de tidligere skatteforslag her i dag blevet fremhævet, at når man beskæftiger sig med skattepolitik, får man indimellem et noget interessant indtryk af tilværelsens mangfoldighed og kompleksitet for slet ikke at sige den menneskelige kreativitet. Det, jeg vil sige, er, at når man så tillægger den internationale dimension, bliver det, vi står over for, uægtelig ikke mindre udfordrende.

Det, som jeg gerne vil understrege, er, at det er Socialdemokratiets helt overordnede skattepolitiske synspunkt, at skattegrundlaget i Danmark skal forsvares mod underminering og udhuling. Kun derved kan retfærdigheden i skattesystemet fastholdes, hvilket efter vores opfattelse er af helt afgørende betydning for borgernes og virksomhedernes vilje til at betale deres skat.

Derfor har det også for regeringen været afgørende at få lukket de spekulationshuller eller omgåelsesmuligheder, der har været, eller som har vist sig, og det har ikke været en helt lille opgave, når man ser på konsekvenserne af internationaliseringen af økonomien og de økonomiske transaktioner.

Et første vigtigt skridt i denne forbindelse blev taget, da et bredt flertal i sidste samling vedtog lovforslag nr. L 35 om international beskatning. Der blev her gennemført en konsekvent anvendelse af den såkaldte kreditmetode ved beskatning af indkomst optjent af sambe-

skattede udenlandske datterselskaber, og der indførtes en tvungen sambeskatning i nærmere bestemte situationer.

Men det har nu vist sig, at der fortsat er en række problemer tilbage, som man må forholde sig til, hvis man vil leve op til ånden i den lovgivning, som et bredt flertal her i Folketinget altså slog fast med vedtagelsen af lovforslag nr. L 35 den 25. april sidste år.

F.eks. bevirker samspillet mellem de lokale udenlandske og danske grænseoverskridende sambeskatningsregler, at ethvert dansk selskab med datterselskaber i udlandet kan opnå fradrag for udgifter, der modsvares af indtægter, der hverken beskattes i udlandet eller her i landet. Denne asymmetri fører til, at det danske selskab i realiteten selv kan bestemme størrelsen af sin danske selskabsskat ved at optage lån og lade det lånte beløb cirkulere mellem sine udenlandske datterselskaber.

Derfor foreslås der med dette lovforslag en række ændringer i de danske skatteregler vedrørende internationale forhold, specielt i reglerne om almindelig og tvungen sambeskatning. Sigtet er at sikre neutraliteten og sammenhængen i de danske regler på området.

Der foretages en opstramning af reglerne om sambeskatning med udenlandske datterselskaber, så det sikres, at fratrukne underskud genbeskattes fuldt ud. Fradrag som følge af sambeskatning bliver herefter som hovedregel alene en skattecredit og ikke et endeligt fradrag.

Desuden understreges det, at man ikke kan fratække udgifter, hvor vi ikke kan beskatte modsvarende indtægter.

Som en konsekvens af symmetrien og neutraliteten i skattesystemet foreslås samtidig en lempelse for udenlandsk beskatning på visse betingelser.

Endelig foreslås reglerne om tvungen sambeskatning også at skulle gælde for fonde og personer, der kontrollerer finansselskaber i lavskattelande.

Som nævnt tillægger vi det fra Socialdemokratiet stor betydning, at Folketinget lever op til ånden i de tidligere vedtagelser. Det betyder også, at vi under hensyntagen til problemernes meget komplicerede natur er åbne over for supplerende alternativer til en række enkeltelementer, men det er ufravigeligt at sigtet må fastholdes.

Socialdemokratiet kan støtte lovforslaget.

Svend Aage Jensby (V):

I sidste folketingssamling vedtog vi lovforslag nr. L 35 efter en virkelig langvarig og intensiv udvalgsbehandling, hvor vi fik talrige henvendelser fra brancheorganisationer og fra virksomheder. Jeg tror ikke, at jeg i mine få år her i Folketinget har været ude for et lovforslag, der fylder med bilag så meget som L 35 – yderst kompliceret. Det tror jeg at alle var enige om; det var selv sagkyndige.

Og hvad sker der så? Mindre end et år efter kommer skatteministeren nu med et forslag, der med bemærkninger fylder 36 sider og er nøjagtig lige så kompliceret som det sidste. Aldrig så snart som virksomhederne og deres revisorer – og ministeren ved godt, at der er talrige revisorer, der heller ikke forstår de her regler – har forsøgt at sætte sig ind i L 35 som vedtaget ved lov nr. 312, så kommer der altså noget nyt, man skal til at sætte sig ind i.

Det er ikke en rimelig måde at behandle vores erhvervsvirksomheder på – det er dem, der først og fremmest bliver ramt, altså dem, der skaber arbejdspladser – for selv for virksomhederne og for eksperterne er det her forslag så uoverskueligt, at det vil kræve langvarig behandling af det, for at man er sikker på, at man har forstået det. Det vil stille virksomhederne over for krav om indhentelse af oplysninger fra andre landes skattemyndigheder og virksomheder i udlandet.

Og jeg savner, vil jeg gerne sige til skatteministeren, en begrundelse for, hvorfor det så hurtigt skulle være nødvendigt at komme med ændringer. Der er i virkeligheden tale om, at man pålægger vores erhvervsliv nogle byrder, som reelt indebærer, tror jeg, på lidt længere sigt, at man afskaffer sambeskatningsmuligheden, og det synes jeg er en skam, for den er positiv.

Hr. Buksti har været inde på en række af de ting, lovforslaget omhandler. Jeg erkender, at der er lempelser i det; dem kan vi støtte. Der er også stramninger, og om dem vil jeg sige, at nu vil vi i Venstre, inden vi forholder os endeligt til forslaget, høre, hvad virksomhederne siger til det, og hvad revisorerne og andre brancheorganisationer siger. Jeg forventer også, at vi får en langvarig udvalgsbehandling og herunder en teknisk gennemgang af det. Så skal vi nok tilkendegive vores mening.

Men jeg kan allerede i dag ikke lade være med at sige til skatteministeren – nu skal jeg være venlig, for jeg vil ikke bede skatteministe-

ren om at redegøre for det – at den overgangsbestemmelse, som er anført i forslagets § 9, har man nok sjældent i lovmaskineriet set magen til.

Der står i § 9, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Så vidt så godt; det kender vi. Men når man så ellers går igennem de 13 stykker i paragraffen, vil man se, at nogle af bestemmelserne træder i kraft den 6. december 1995, nogle har først virkning fra indkomståret 1999, andre træder i kraft fra indkomståret 1992, og sådan kunne jeg blive ved. Det er indfiltret i hinanden med henvisninger, som gør, at det synes vi ikke er en måde, man bør lovgive på.

Når vi for fremtiden skal behandle skattelovforslag som det her, vil jeg foreslå, at vi får nogle notater, der på den ene side viser, hvad der er gældende ret – det kan stå på den ene halvdel af en side – og på den anden halvdel får vi så oplyst, hvad det forslags konsekvenser er, som vi skal behandle, for det her er der jo ingen, der med fornøden sikkerhed politisk kan forholde sig til.

Men o.k. jeg har sagt, at Venstre ikke vil være med til at skabe eller opretholde smuthuller, hvis der er skattetænkning i sigte – dem vil vi være med til at lukke – men vi vil ikke være med til at ødelægge forholdene for erhvervslivet. Og nu går vi så til udvalgsbehandlingen i den ånd.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Bare for at vi er sikre på, hvad det er, vi taler om. Jeg opfatter det forslag, vi her har med at gøre, som et forslag som retter sig mod nogle specielle operationer med udnyttelse af samspillet mellem danske skatteregler og internationale skatteregler.

Jeg ved ikke, hvordan hr. Jensby kan få det til at være en generel belastning af det danske erhvervsliv, som i øvrigt efter hr. Jensbys mening er belastet af alt for mange skatter. Er hr. Jensby ikke enig i, at det faktisk er sådan, at dem, der i givet fald bliver ramt af det her, det er de virksomheder, som har udnyttet de regler, som er særegne for Danmark – de findes kun i Danmark – og som derfor kan nedbringe deres selskabsskat til et fuldstændig tilfældigt selvvalgt beløb? Det er det, det handler om.

Gitte Seeberg (KF):

Lad mig starte med at sige, at jeg fuldt ud kan tilslutte mig, hvad Venstres ordfører allerede

har sagt, og jeg skal derfor ikke gå så meget i detaljer med det.

Men som det også fremgår, er der tale om nogle ændringer af det tidligere lovforslag, vi behandlede i sidste samling, L 35, og jeg vil da tillade mig at sige, at vi står her, som Venstres ordfører også sagde, over for de første ændringer – og det er faktisk ret hurtigt – efter lovforslaget blev vedtaget, efter det enorme arbejde, der faktisk er blevet lagt både fra regeringens side, men da også fra Venstres og De Konservatives side.

Men hvad angår det her lovforslag, vi står med i dag, da indeholder det både, som jeg kan se, surt og sødt for virksomhederne. Der er lempelser, hvad angår muligheden for lempelse efter credit-metoden på udenlandske skatter, ligesom der er tale om lempelser over for holdingselskaber.

Lovforslaget medfører også nogle skærper for bl.a. virksomheder med udenlandske datterselskaber, hvor sambeskatning ophører, idet der ved ophør nu sker genbeskatning af underskud fra udenlandske datterselskaber.

Omvendt vil jeg også sige, at nogle af de skærper, som jeg umiddelbart kan se, kan vi tilslutte os, som også Socialdemokratiets ordfører var inde på: Det er f.eks. ikke rimeligt, at man kan få fradrag to gange.

Der er også andre byrder. Der lægges op til tvungne afskrivninger for sambeskattede udenlandske selskaber, og det vil i hvert fald umiddelbart medføre øgede byrder for erhvervslivet.

Det Konservative Folkeparti kan ikke helt på nuværende tidspunkt tage stilling til det her komplicerede lovforslag, men jeg vil sige, som Venstres ordfører også var inde på: Vi er naturligvis indstillet på at være med til at lukke de huller, hvis der er tale om nogle huller, der skal lukkes. Det skal der ikke herske tvivl om. Men som sagt er det teknisk vanskeligt, og vi vil gerne se, hvilke henvendelser der kommer udefra til udvalget, og vi vil også gerne have lovforslaget her nærmere gennemgået ved en teknisk gennemgang, før vi tager endelig stilling til det.

Når vi nu taler om beskatning omkring udenlandske selskaber og i forhold til udlandet, så er der én ting, som ligger os på sinde i Det Konservative Folkeparti, og det er, om man ikke kunne speede lidt op på de her dobbeltbeskatningsoverenskomster. Det er en af de ting, som vi har fået en del henvendelser om.

Men jeg vil sige, at jeg håber dog, at det i lighed med behandlingen af L 35 i foråret vil lyk-

kes os at opnå et fornuftigt resultat i sagen. Der er tale om en vigtig lovgivning, og derfor er det også godt, hvis partierne kan enes om det. Men som sagt, vi vil gå positivt ind i udvalgsbehandlingen med de forbehold, der eventuelt må dukke op hen ad vejen.

Jes Lunde (SF):

Lovforslaget her er jo sammensat af én del, hvor man sikrer sig et provenu på 100 mio. kr., og en anden del, hvor man så brænder de samme 100 mio. kr. af.

SF vil gerne være med til at sikre de 100 mio. kr. ved at begrænse mulighederne for at fradrage underskud i selskaber i udlandet. Det er for os at se lukning af et hul, lukning af en mulighed for at spekulere i, hvor man placerer forskellige økonomiske resultater.

Derimod kan vi ikke rigtig se, at der er nogen ordentlig begrundelse i lovforslaget for at lempe på credit-metoden, altså lempe sådan, at man bruger 100 mio. kr. dér på at give mulighederne for at fremføre underskuddet fra det ene år til det andet og dermed få en lavere beskatning. Det synes vi ikke rigtig er ordentligt begrundet, så det vil vi godt have en nøjere diskussion af under udvalgsarbejdet.

Så vores umiddelbare indstilling er altså at støtte det sure og sige nej til det søde. Sådan er virkeligheden jo tit herinde. Når det kommer til alvor, så står vi som det parti, der her vil være med til at forsvare de indtægter, som staten nødvendigvis skal have, mens der er andre, der kan se mere stort på det – partier i den borgerlige side af salen.

Elisabeth Arnold (RV):

For tiden kommer der flere selskabsskatter ind i den danske statskasse. Det er et godt tegn. En nødvendig betingelse for, at der kommer flere skatter ind, er jo, at virksomhederne tjener penge. Det har vi haft en mistanke om i nogen tid at de gjorde. Det viser sig altså også, at de gør det, men det er ikke en tilstrækkelig betingelse. Der skal også være et skattesystem, som ikke åbner alt for mange muligheder for at tænke i at unddrage sig skattebetaling, og derfor er vi tilfredse med, at der til stadighed holdes et vågent øje med de muligheder, som internationaliseringen giver.

Men jeg kan ikke dy mig for at trække en enkelt sætning frem fra fremsættelsestalen, og der står et stykke nede i den første spalte, at regeringen er af den opfattelse, at skatteydere

med mulighed for grænseoverskridende transaktioner ikke skal have mulighed for efter for-godtbefindende at opnå vilkårlige skattefordele, som andre skatteydere ikke kan opnå.

Så jeg vil da gerne for Det Radikale Venstres vedkommende sige, at vi ville nu have foretrukket, at skatteministeren havde slettet de sidste seks ord og sagt: Der bør overhovedet ikke være muligheder for, at skatteydere med mulighed for grænseoverskridende transaktioner efter for-godtbefindende skal kunne opnå vilkårlige skatteforbedringer. Så vi synes, det er udmærket, at man her tilstræber at opretholde eller får tilstræbt en symmetri og neutralitet, sådan at man får et modtræk mod de muligheder, som internationaliseringen giver.

Det Radikale Venstre kan støtte lovforslaget.

Kim Behnke (FP):

Den positive stemning, jeg har haft over for de tidligere skattelovforslag, vi har behandlet her i dag, gør sig ikke gældende over for det lovforslag, vi har foran os nu her.

Da sidste folketingssamling sluttede, altså i sommeren 1995, var regeringen – statsministeren, erhvervsministeren og andre – i mange avisinterviews osv. inde på, at der var behov for, at der blev en lovpause i Danmark, sådan at virksomhederne havde en mulighed for at konsolidere sig og vænne sig til det regelsæt, der er gældende.

Jeg opfattede det på daværende tidspunkt som et løfte fra regeringen om, at nu ville man ikke komme med flere komplicerede love, som har så stor en indflydelse på erhvervslivet, som tilfældet jo ofte er med skattelovgivning og anden erhvervslovgivning.

Det her lovforslag er et eksempel på, at det løfte lever man i hvert fald ikke op til – under ingen omstændigheder.

Hr. Jensby har været inde på formuleringen af § 9. Alene den kræver jo en advokat- og revisorregning i størrelsesordenen 100.000–200.000 kr. eller sådan noget. Det skal virksomheden vel af med, for at et revisions- og et advokatfirma kan gennemgå den pågældende virksomhed og rådgive om, hvordan man skal forholde sig til § 9. Det er en udgift, virksomheden bliver pålagt. Man kan selvfølgelig sige, at det skaber beskæftigelse i revisionsbranchen og hos advokaterne, men det er jo ikke det, der er formålet med dansk skattelovgivning.

Vi kigger nu på selve forslaget og må konstatere, at selve den tankegang, der gør sig gældende i lovforslaget, er Fremskridtspartiet inderligt imod.

Fru Elisabeth Arnold var inde på, at der i fremsættelsestalen var en lidt pudsig formulering, nemlig den, at regeringen er af den opfattelse, at skatteydere med mulighed for grænseoverskridende transaktioner ikke skal have mulighed for efter for-godtbefindende at opnå vilkårlige skattefordele, som andre skatteydere ikke kan opnå.

Det citat er jo hele Socialdemokratiets ideologiske grundlag. Hvis ikke alle kan få det lige godt, så skal alle have det lige skidt. Det er det, der står her. Det er det, der gør sig gældende. Det er også den måde, man opfører sig på i uddannelsessektoren: Når vi ikke kan gøre alle lige kloge, så gør vi alle lige dumme. Det er den måde, man opfører sig på inden for miljøområdet, alle steder. Og det er jo tankevækkende, at skatteministeren vælger netop i det her lovforslag så præcist at skære hele Socialdemokratiets ideologiske fundament ud. Det står der.

Se, i Fremskridtspartiet har vi den modsatte opfattelse. Vi har faktisk den opfattelse, at vi skal gøre det lige godt for alle. Og når man i Skatteministeriet bliver skræmt, fordi der står en lille notits på sidste side i Erhvervsbladet, eller hvor man har det fra, om, at der er en virksomhed, som har flyttet nogle penge rundt, så de ikke er kommet til beskatning, så burde det, der skete, være, at man så kom til Folketinget og sagde: Vi skal have ophævet noget af den danske skattelovgivning. Vi skal have lempet det for virksomhederne, så de ikke bliver fristet til at gå til udlandet og lave transaktioner inden for deres koncerner, hvis de er multinationale osv. Men det gør man ikke. Hver gang så er det den tankegang, at så svinger man den store hammer og sørger for at stramme skattelovgivningen op. Det vil vi ikke være med til.

En anden formulering heri, nemlig den, at det foreslåes, at danske selskaber ikke ved samskatning skal kunne opnå fradrag for udgifter, der modsvares af indtægter, som kun udlandet kan beskatte, tror jeg ikke er EU-medholdelig. Derfor vil jeg gerne bede skatteministeren om at fortælle os, hvorvidt det har været undersøgt, om den bestemmelse holder i forhold til gældende EU-ret. Det tror vi ikke på. Men det kan selvfølgelig være, at ministeren har papirerne i orden.

Så er der diskussionen om provenutabet på de 100 mio. kr. SF var lidt bekymret for, om der så også går 100 mio. kr. tilbage til erhvervslivet. Vi har den opfattelse, at pengene kun skal gå den ene vej. Så vi har altså det synspunkt, at pengene hører hjemme i virksomhederne. Staten har ikke noget som helst legitimt krav på en eneste af disse kroner, og derfor burde man have det ambitionsniveau i regeringen, at den danske selskabsskat helt blev fjernet, sådan at vi kunne slippe for alle disse fuldstændig groteske bestemmelser for at skaffe 1 krone ind her og 10 kroner dér.

Derfor vil vi stemme nej til det her lovforslag, og vi vil anbefale Folketinget at gøre det samme, og lad os så i stedet for få et lovforslag på bordet, som har til formål at afvikle beskatning af danske virksomheder, så Danmark ville blive en magnet for multinationale koncerner og andre, som vil lægge deres aktiviteter her.

Vi er bange for, at det her kommer til at koste arbejdspladser, når det rygtes ude i den store verden, at nu skal man holde sig fra Danmark, for der er kommet nye besværlige skattelove.

Frank Aaen (EL):

Nogle kunne måske i den forrige diskussion om underskudsbegrænsning få det indtryk, at vi anser skatteministeren for at være skattespekulanternes gode ven. Det gør vi ikke. Vi anser faktisk skatteministeren for i alt væsentligt at være skattespekulanternes uven. Og selv om vi nogle gange synes, han burde gå noget videre, end han gør, så synes vi, at det meste, der kommer fra den side, er i den rigtige retning, når vi altså ser bort fra et par enkelte finanslovforlig.

Således vurderer vi altså også det, der ligger her, som i alt væsentligt er noget, der peger i den rigtige retning, og vi kan støtte alle de stramninger, der lægges op til, som hindrer eller forebygger spekulation mod skattesystemet. Og helt forsigeligt er vi selvfølgelig imod de elementer, der indebærer lempelser af erhvervsbeskatningen.

Det har været en meget enkel debat her. Vi kunne have gjort det meget kort. Efter Venstres ordfører kunne vi jo sådan set næsten bare sige, at vi andre mener det modsatte. Men bare med de her ord: Vi er i alt væsentligt positive over for det fremsatte forslag.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal også her takke for en overvejende positiv modtagelse af lovforslaget. Når man ser på

de forskellige ordføreres bemærkninger, som jeg har noteret mig, har man lidt forskellig opfattelse af, hvad der er sødt og surt, men jeg er sikker på, at når tågen letter, og man har udvalgsbehandlet det, så vil vi få et flot lovfor-slag vedtaget. Der kan være tale om visse ændringer, det skal jeg ikke udelukke. Timingen synes jeg er meget rimelig.

Hr. Jensby og andre besværer sig meget over, at det er kompliceret, og det må jeg erkende: Det er kompliceret stof. Det er nu nok så meget, fordi verden er kompliceret. Verden ændrer sig. Det er også, fordi vi faktisk stik imod, hvad man forestiller sig – og det er måske også en bemærkning til hr. Kim Behnke – har nogle regler her og er nødt til at komme med nogle ændringer, fordi vi egentlig har en ganske liberal skattepolitik specielt på sambeskatningsområdet.

Der er jo mange lande, som fuldstændig udelukker international sambeskatning. Vi har gjort det, at vi siger: Det skal være muligt for virksomheder at kunne lade sig sambeskatte hen over landegrænserne, men så bliver vi også nødt til at lave nogle stopklodser på visse områder, hvor man udnytter reglerne ud over det tilsigtede. Så jeg vil gøre opmærksom på, at vi godt kan lave simplere regler her: Vi kan stoppe al international sambeskatning.

Blot til orientering: Fru Gitte Seeberg omtaler dobbeltbeskatningsoverenskomster i almindelighed og mener, at vi bør speede op her. Det er jeg helt enig i, og vi forsøger, så godt vi kan. Det er sjældent os, der er årsagen til, at det tager så lang tid. Men det er jo altså i princippet nu to parlamenter, der skal blive enige om dobbeltbeskatningsoverenskomster. Det kan altså godt tage noget tid.

Hr. Jes Lunde nævner, at han ikke rigtig er tilfreds med virksomhedernes muligheder for i visse tilfælde at kunne fremføre underskud i forbindelse med de lempelser, der er nævnt, og hr. Jes Lunde udbad sig en forklaring på det.

Forklaringen er såmænd den, at det er i overensstemmelse med princippet om at undgå dobbeltbeskatning. Der kan jo komme tilfælde af dobbeltbeskatning i de her tilfælde, hvis det er sådan, at man ikke har muligheder for at fremføre underskuddet – dobbeltbeskatning som følge af at den tidsmæssige placering af virksomhedens underskud og overskud varierer. Og det er blot for at undgå dobbeltbeskatning af virksomhederne, at vi har indført det.

Så vil jeg endelig – i stedet for at gå alt igenem her – nævne over for hr. Jensby, som specielt hæfter sig ved § 9, at det godt kan virke meget kompliceret. Jeg kan sige, at hovedreglen er, at i de tilfælde, hvor der er ikrafttræden i 1992, altså før i tiden, er det, fordi det er aflempe karakter; det er altså i alle de tilfælde, hvor der er lempende indgreb. I de tilfælde, hvor der er ikrafttræden ved fremsættelsen, er det for at undgå urimelig hamstring – spekulation i reglerne. Og i de tilfælde, hvor der er fremtidig ikrafttræden, f.eks. flere år frem, er det, fordi det er tilfælde, hvor virksomhederne skal have mulighed for at disponere, inden reglerne træder i kraft, og hvor der ikke er risiko for hamstring. Så der er en meget klar logik i § 9. Jeg erkender, at det er uoverskueligt, men jeg kan love hr. Jensby, at jeg gerne vil foranledige, at man i udvalget får en oversigt over indholdet og de referencer, der er til ikrafttrædelsesbestemmelserne, sådan at man kan se logikken i det, for der er en klar logik i det, sådan som jeg har formuleret det.

Alt i alt vil jeg sige, at jeg synes, at vi har haft en god debat om forslaget, og jeg er meget fortrøstningsfuld med hensyn til at få det gennemarbejdet og få det vedtaget enten i den foreliggende form eller i en form, der minder en hel del om den. Tak.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skat-teudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 100: Forslag til lov om ændring af lov om et forebyggelsespolitisk råd og et tobaksskaderåd. (Forebyggelsespolitisk Råds sammensætning m.v.).

Af sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen).

(Fremsat 30/11 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Holger Graversen (S):

Sundhedsministeren har her fremsat et godt forslag. Folketinget vedtog jo i 1990 at oprette Det Forebyggelsespolitiske Råd. Det har så fungeret med 24 medlemmer, og når der har været så mange, er det, fordi det daværende Folketing ønskede alle de relevante forebyggende foreninger repræsenteret i rådet.

Men af hensyn til en forenkling og effektivisering har rådet nu selv foreslået en ændring af både struktur og arbejdsform. Det er så det forslag, ministeren nu har foreslået gjort til lov. Nu kommer selve rådet til at bestå af kun 7 medlemmer, men der bliver så et repræsentantskab, der skal samles mindst en gang årligt.

Med dette repræsentantskab opnår vi jo at fastholde de mange udmærkede foreninger i det forebyggende arbejde. Ministeren fastsætter nærmere regler senere for repræsentantskabets sammensætning og funktion. I lovforslaget præciseres det, at rådet er et selvstændigt organ med bestemte opgaver, som bl.a. er at følge og vurdere forebyggelsesindsatsen og også at stille forslag til samme.

Tobaksskaderådet beholdes med 7 medlemmer og kan således også fortsætte sit udmærkede arbejde.

Derimod foreslås Alkoholpolitisk Forum nedlagt som konsekvens af, at vi i 1994 oprettede Det Alkoholpolitiske Kontaktudvalg, og at Forebyggelsesrådets funktion i øvrigt styrkes.

Til sidst vil jeg gerne understrege, at regeringen fra starten har opprioriteret det forebyggende arbejde generelt. Det ses af, at Forebyggelsesrådets budget er fordoblet siden 1993, og at dette er fastholdt i 1996-finansloven.

Socialdemokratiet anbefaler lovforslaget til vedtagelse.